

der domsforhandlingen og i den forbindelse konfronteres med tiltaltes forklaring om begivenhedsforløbet. Hvis retten efter en samlet vurdering finder, at grænsen for lovlig bistand til politiet er overskredet, vil retten – ligesom i dag i de tilfælde, hvor der har været anvendt en politiagent – kunne tage hensyn hertil ved straffesagens afgørelse. Det er der eksempler på i retspraksis.

En gentagen misforståelse i debatten har været, at den civile agent efter forslaget ikke skal kunne føres som vidne i den efterfølgende straffesag eller skal afgive anonym forklaring. Jeg vil gerne slå fast, at der ikke ændres ved reglerne om vidneførsel af civile personer. Den civile person, der yder bistand til politiet i medfør af den foreslåede regel, må således regne med at skulle afgive vidneforklaring. I forbindelse hermed vil de gældende generelle vidnebeskyttelsesregler naturligvis kunne finde anvendelse også for den civile agent. Der vil således efter omstændighederne kunne blive tale om at hemmeligholde vidnets bopæl samt i særlige tilfælde at føre tiltalte uden for døren under vidneforklaringen, hvis en uforbeholden vidneforklaring ellers ikke kan opnås. Men den særlige bestemmelse i retsplejeloven om anonym vidneførsel vil ikke kunne finde anvendelse på den civile agent. Årsagen til dette er, at det ikke kan antages at være uden betydning for den tiltaltes forsvaret at kende identiteten på en civil agent, der vidner i sagen. Anonym vidneførsel af den pågældende civile person vil der altså ikke kunne blive tale om.

3. Navnlig i forbindelse med Folketingets førstebehandling af lovforslaget blev det diskuteret, om forslaget om civile agenter ville medføre en forrælse af rockermiljøet. Det er også blevet problematiseret i et enkelt af høringssvarene.

Politiet samarbejder imidlertid allerede i dag i vidt omfang med civile personer som led i opklaringen af alvorlig kriminalitet, f.eks. med meddelere. Jeg mener derfor ikke, at der er grund til at tro, at den foreslåede ordning i sig selv vil medføre en yderligere forrælse af rockermiljøet.

Men det er klart, at den civile person – inden aktionen sættes i værk – skal vejledes grundigt om konsekvenserne af at medvirke. Og her tænker jeg ikke mindst på, at den civile person skal have at vide, at han kan blive indkaldt som vidne under en eventuel senere retssag.

4. En af hovedindvendingerne mod civile agenter er, at det er vanskeligt at føre kontrol med, hvad civile personer foretager sig. Det er da også blandt andet derfor, at jeg ikke foreslår, at civile personer skal kunne udføre egentlig agentvirksomhed.

Jeg er enig i, at det er vigtigt at sikre en forsvarelig kontrol af politiets brug af civile personer i forbindelse med agentvirksomhed.

Udover domstolskontrollen, som jeg lige har redegjort for, vil jeg derfor tage initiativ til, at der bliver udarbejdet retningslinier for politiets samarbejde med civile agenter.

En af de indvendinger mod at anvende civile agenter, som er blevet anført i høringsrunden, er risikoen for, at der opstår relationer mellem politiets personale og de civile agenter, som i sidste ende kan medføre korrupsion inden for politistyrken. Jeg kan i den forbindelse nævne, at et væsentligt formål med retningslinierne netop vil være at sikre den fornødne ledelsesmæssige kontrol med polititjenestemænds samarbejde med civile personer.

Jeg vil også tage initiativ til, at der bliver etableret en ordning, hvorefter politimestrene til Rigsadvokaten skal indberette alle tilfælde, hvor der er anvendt civile agenter – uanset om der efterfølgende rejses tiltale eller ej. Dette vil sætte Rigsadvokaten i stand til nøje at følge brugen af civile agenter.

Med henblik på at skabe et overblik over politiets anvendelse af civile agenter og den praksis, der måtte have dannet sig, vil jeg bede Rigsadvokaten om at udarbejde en rapport på baggrund af politimestrenes indberetninger, når loven har været i kraft i to år.

Rapporten skal blandt andet give en oversigt over, hvor ofte politiet har modtaget bistand fra civile personer i medfør af den foreslåede regel, samt hvilke former for kriminalitet disse sager har vedrørt. Rapporten skal også oplyse om eventuelle konkrete problemer i forbindelse med samarbejdet med civile personer, og om hvilke foranstaltninger dette måtte have givet anledning til.

Med disse kontrolforanstaltninger – domstolskontrollen, retningslinierne, indberetningsordningen og Rigsadvokatens redegørelse – mener jeg således, at vi har hånd i hanke med den fore-